

МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ЕКОЛОГІЇ ТА МЕДИЦИНИ

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОНКОЛОГІЯ ТА РАДІАЦІЙНА МЕДИЦИНА

для підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Другий (магістерський) рівень

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ Магістр

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ 22 Охорона здоров'я

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 222 Медицина

Робоча програма навчальної дисципліни «**Онкологія та радіаційна медицина**» складена на основі освітньо-професійної програми «Лікар» для другого (магістерського) рівня 222 спеціальності «Медицина».

Гарант ОП:

д.м.н., професор

_____ Іван Савицький

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		Денна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я»	<u>Нормативна</u>
	Напрямок підготовки «Медицина»	
Загальна кількість годин – 90	Спеціальність: 222 “Медицина”	Рік підготовки
		5-й
		Семестр
		10-й
	Освітньо-кваліфікаційний рівень: магістр	Лекції
		10 год.
		Практичні заняття
		38 год.
		Самостійна робота
		42 год.
		Вид контролю
<u>Диференційований залік</u>		

Пояснювальна записка та структура дисципліни

Програма з онкології та радіаційної медицини на 5 курсі є базовою у підготовці майбутнього лікаря з різних питань онкології та радіаційної медицини, які окреслені метою і завданням програми. Програма розрахована на **90 год.** (3 кредити), з них **20 год.** – лекції, **40 год.** – практичні заняття і **30 год.** для самостійної підготовки студентів, присвячених вивченню основних питань клінічної онкології, організації онкослужби, клініки та діагностики, принципів лікування хворих з найпоширенішими пухлинними захворюваннями. Також вивчаються питання диспансеризації персоналу ядерних об'єктів та населення, що піддається дії іонізуючих випромінювань; основні положення Державного (Національного) реєстру України осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; законодавчі акти та нормативні документи, що регламентують застосування іонізуючих випромінювань; психологічні наслідки радіаційних аварій.

Під час вивчення дисципліни студенти освоюють практичними навичками з курації хворих на рак молочної залози, які внесені до матрикулу практичних навичок; методами діагностики променевих уражень різних органів та систем організму, на підставі даних дозиметрії, результатів лабораторних досліджень та клінічних ознак діагностувати радіаційні ураження (ступінь важкості, період клінічного перебігу).

Мета викладання навчальної дисципліни: вивчення студентами теоретичних основ та засвоєння практичних навичок з клінічної онкології та радіаційної медицини, необхідних для практичної діяльності лікаря. Основні завдання предмета:

- ознайомлення студентів із організацією онкологічної допомоги населенню та з сучасними принципами діагностики і лікування онкологічних хворих;
- вивчення основних нозологічних форм злоякісних пухлин, їх клінічних проявів, особливостей перебігу і методів діагностики та лікування;
- опрацювання практичних навиків з питань організації онкологічної допомоги, профілактики, ранньої діагностики злоякісних пухлин та реабілітації пацієнтів;
- визначення тактики лікаря загального профілю при підозрі на наявність злоякісної пухлини;
- формування у студентів комплексу знань, умінь та навичок з радіаційної медицини;
- визначення етіологічних, патогенетичних факторів та клінічних проявів загальних і місцевих променевого уражень, тактики ведення постраждалих, які зазнали дії іонізуючого опромінення, засобів профілактики променевого впливу;
- вивчення біологічної дії іонізуючого випромінювання на організм людини;
- прогнозування можливих наслідків зовнішнього і внутрішнього опромінення;
- засвоєння основних соціальних, санітарно-гігієнічних, екологічних та психологічних аспектів аварій на атомних виробництвах (за моделлю аварії на Чорнобильській АЕС);
- засвоєння принципів медичного сортування постраждалих від дії іонізуючого випромінювання на догоспітальному і госпітальному етапах евакуації.

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ

Згідно з вимогами стандарту дисципліна забезпечує набуття студентами *компетентностей та програмних результатів навчання:*

Загальні компетентності(ЗК)	
ЗК-1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК-2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК-3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
ЗК-4	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
ЗК-5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
ЗК-6	Здатність приймати обґрунтовані рішення.
ЗК-7	Здатність працювати в команді.
ЗК-8	Здатність до міжособистісної взаємодії.
ЗК-10	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
ЗК-11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК-12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
Фахові компетентності(ФК)	
ФК-1	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.
ФК-2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
ФК-3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
ФК-4	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань.
ФК-5	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.
ФК-6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.
ФК-7	Здатність до діагностування невідкладних станів.
ФК-8	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.

ФК-10	Здатність до виконання медичних маніпуляцій.
ФК-11	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.
ФК-16	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.
ФК-17	Здатність до оцінювання впливу навколишнього середовища, соціально-економічних та біологічних детермінант на стан здоров'я індивідуума, сім'ї, популяції.
ФК-18	Здатність до проведення аналізу діяльності лікаря, підрозділу, закладу охорони здоров'я, забезпечення якості медичної допомоги і підвищення ефективності використання медичних ресурсів.
ФК-20	Здатність до проведення епідеміологічних та медикостатистичних досліджень здоров'я населення; обробки соціальної, економічної та медичної інформації.
ФК-21	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.
ФК-24	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.
ФК-25	Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.
Програмні результати навчання(ПРН)	
ПРН-1	Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
ПРН-3	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.
ПРН-4	Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).
ПРН-5	Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.
ПРН-6	Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).
ПРН-7	Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).
ПРН-8	Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (за списком 3) шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.

ПРН- 9	Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.
ПРН- 10	Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.
ПРН- 14	Визначати тактику та надавати екстрену медичної допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.
ПРН- 17	Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.
ПРН- 18	Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.
ПРН- 21	Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.
ПРН- 22	Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.
ПРН- 23	Оцінювати вплив навколишнього середовища на стан здоров'я людини для оцінки стану захворюваності населення.
ПРН- 24	Організувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.
ПРН- 25	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.
ПРН- 27	Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проєктів.

3. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Структура і зміст теоретичної частини програми

Закономірності розвитку злоякісних пухлин.

Багатостадійність канцерогенезу. Молекулярно-генетичні механізми канцерогенезу. Роль онкогенів. Роль факторів внутрішнього і зовнішнього середовища у виникненні злоякісних пухлин. Хімічні та фізичні канцерогени. Вірусогенетична теорія виникнення злоякісних пухлин. Протипухлинний імунітет. Сучасні досягнення науки в розкритті механізмів канцерогенезу та лікуванні злоякісних пухлин. Факультативні та облігатні передракові захворювання. Поняття про дисплазії. Перебіг ракового процесу. Ранній рак. Форми росту злоякісних пухлин. Оцінка поширення процесу: принципи класифікації пухлин за стадія-ми.

Доклінічні та клінічні періоди розвитку пухлин. Патогенез симптомів злоякісних пухлин: зміни водно-електролітного обміну та кислотно-лужного балансу. Синдром білково-енергетичного дефіциту. Больовий синдром. Паранеоплазії в онкохворих. Зміни регуляції агрегатного стану крові при онкозахворюваннях: тромбоемболії, ДВЗ-синдром, кровотечі.

Епідеміологія і профілактика злоякісних пухлин.

Захворюваність і смертність від злоякісних пухлин. Статеві-вікові особливості хворих. Динаміка і структура захворюваності. Географічні особливості поширення злоякісних пухлин. Поняття про первинну і вторинну профілактику. Соціально-гігієнічні та індивідуальні заходи профілактики раку. Боротьба з курінням. Гігієна харчування. Протиракова санітарно-освітня робота. Деонтологія в онкології.

Організація онкологічної допомоги.

Структура онкологічної сітки в Україні. Онкологічний диспансер, його функції. Загальна характеристика стану онкологічної допомоги в області. Поділ онкохворих на клінічні групи. Облікова документація. Диспансеризація онкологічних хворих. Аналіз причин запізненості раку і розбір випадків запізненості злоякісних пухлин.

Основні принципи діагностики злоякісних пухлин.

Збір і оцінка скарг та анамнезу у онкологічних хворих. Особливості фізикальних методів

обстеження при підозрі на злоякісну пухлину. Рентгенологічні, ендоскопічні, ультразвукові, термографічні та ізотопні методи діагностики. Комп'ютерна томографія. Ядерно-магнітний

резонанс. Лабораторні дослідження: зміни периферичної крові, біохімічні та імунологічні тести, морфологічні методи. Обов'язковий мінімум обстеження в амбулаторних умовах.

Розпізнавання раку у доклінічному періоді. Роль профілактичних оглядів в своєчасному розпізнаванні раку. Форми, методи та періодичність профілактичних оглядів. Формування груп підвищеного ризику. Методи скринінгу. Поняття промоніторинг.

Принципи лікування злоякісних пухлин.

Класифікація методів спеціального лікування. Комбіноване і комплексне лікування. Радикальні, паліативні і симптоматичні методи. Принципи абластики, антибластики, зональності і футлярності в хірургічній онкології. Радикальні, розширені і комбіновані операції.

Методи променевої терапії злоякісних пухлин. Радіочутливі і радіорезистентні пухлини. Механізм дії іонізуючого випромінювання на злоякісні пухлини. Засоби підвищення радіочутливості.

Класифікація протипухлинних хіміопрепаратів. Механізм їх дії. Показання і протипоказання до хіміотерапії. Основні принципи поліхіміотерапії. Регіонарна та ендолімфатична хіміотерапія. Гормоно- та імунотерапія. Поняття про гормонозумовлені, гормонозалежні та гормоноактивні пухлини. Медикаментозні, хірургічні та променеві методи гормональної корекції.

Основні принципи симптоматичної терапії. Індекс якості життя за Карновським. Хоспіси.

Трудова, соціальна і медична реабілітація онкохворих.

Види, природа і властивості іонізуючих випромінювань.

Дозиметрія іонізуючих випромінювань. Фізичні одиниці що застосовуються в радіаційній медицині: одиниці радіоактивності; одиниці експозиційної, поглинутої, еквівалентної та ефективної еквівалентності доз.

Санітарно-гігієнічні наслідки радіаційних аварій. Характеристика радіаційної обстановки, що склалася після аварії на ЧАЕС. Гігієна харчування в умовах проживання населення на територіях забруднених радіонуклідами.

Біологічна дія іонізуючих випромінювань. Залежність біологічного ефекту від поглинутої дози, потужності дози, об'єму опромінення тканин і виду випромінювань.

Вплив малих доз випромінювань на організм людини. Гранично допустимі дози та рівні опромінення людини, що проживає на забрудненій радіонуклідами території. Критика 35-берної концепції допустимого рівня опромінення.

Соціальні і психологічні наслідки аварії на атомних виробництвах. Диспансеризація населення, що проживає на забрудненій радіонуклідами території. Державний Національний реєстр осіб, що працюють на атомних виробництвах.

Протирадіаційний і соціальний захист населення та персоналу ядерних об'єктів при радіаційних аваріях. Закон України «Про захист людини від впливу іонізуючих випромінювань». Законодавчі акти та документи, що регламентують по-рядок проживання населення на забрудненій радіонуклідами території, надання пільг населенню та учасникам ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Структура і зміст практичної частини програми

Спеціальна онкологія:

Пухлини шкіри. Меланома.

Рак шкіри. Епідеміологія. сприяючі фактори. Факультативні і облігатні передракові стани шкіри. Місцеводеструктивні процеси шкіри. Базаліома. Клініка, діагностика, лікування, прогноз. Засоби профілактики раку шкіри. Гістологічні варіанти раку шкіри. Класифікація за стадіями. Клінічні форми росту. Методи діагностики. Лікування раку шкіри (хірургічне, променеве, кріогенне, фотодинамічна терапія. безпосередні та віддалені результати.

Меланома. Епідеміологія меланом. Види пігментних невусів, фактори, які сприяють їх переродженню. Профілактика малігнізації невусів. Особливості росту і метастазування меланоми. Класифікація за стадіями. Ступені інвазії за Кларком. Методи спеціального обстеження

(радіоізотопна та лабораторна діагностика, епілюмінесцентна дерматоскопія, термографія).

Показання, протипоказання та методика забору матеріалу для цитологічного і гістологічного дослідження. Основні принципи лікування. Особливості хірургічного лікування меланом. Результати, прогноз.

Саркома Капоші. Клініка, діагностика. Принципи лікування.

Пухлини голови та шиї.

Рак нижньої губи. Захворюваність, сприяючі фактори. Облігатні і факультативні передраки. Форми росту і шляхи метастазування. Класифікація за стадіями. Гістологічна структура пухлин. Методи діагностики. Лікування первинної пухлини і регіонарних метастазів. Результати.

Рак слизової порожнини рота. Захворюваність. Сприяючі фактори (куріння, шкідливі звички). Передракові стани. Форми росту пухлини і шляхи метастазування. Класифікація за стадіями. Гістологічна будова і особливості клінічного перебігу пухлин. Методи діагностики. Лікування.

Рак щитовидної залози. Захворюваність. Етіологічні фактори. Передракові стани. Профілактика раку. Патанатомічна характеристика раку. Стадії. Особливості метастазування. Клінічні прояви. Методи діагностики. Лікування. Прогноз.

Рак гортані і глотки. Клініка. Діагностика. Методи комбінованого лікування. Особливості метастазування. Профілактика. Принципи хірургічного лікування метастатичного ураження лімфовузлів шиї.

Пухлини головного мозку. Класифікація внутрішньомозкових та позамозкових пухлин. Клінічні прояви. Основні методи діагностики. Принципи лікування.

Дисгормональні гіперплазії і рак молочної залози.

Мастопатії. Етіопатогенез. Класифікація. Поділ на локальні і дифузні форми. Клінічна картина. Лікувальна тактика при локалізованих формах. Принципи лікування дифузних мастопатій.

Хвороба Мінца. Клініка, методи діагностики і лікування.

Фібroadенома. Клініка, діагностика, лікування. Особливості клінічного перебігу філоїдної фібroadеноми.

Рак молочної залози. Епідеміологія. Етіопатогенез. Роль гормональних порушень. Фактори ризику. Профілактика. Патогенетичні форми раку молочної залози. Клінічні форми. Скринінг на рак молочної залози. Групи підвищеного ризику. Методика самообстеження. Методика огляду і пальпації молочних залоз і лімфатичних вузлів. Методи спеціального обстеження. Лікування раку молочної залози. Радикальна мастектомія. Економні операції. Показання до комбінованого і комплексного лікування. Ад'ювантна і неoad'ювантна променева, хіміо- і гормонотерапія. Результати лікування і прогноз. Диспансерний нагляд і реабілітаційні заходи.

Лімфогранульоматоз, неходжкінські лімфоми.

Етіопатогенез. Патогістологічна класифікація. Класифікація за стадіями. Клінічні прояви,

методи діагностики. Лікування. Критерії ефективності лікування, поняття про біологічну активність процесу. Прогноз.

Пухлини легені.

Епідеміологія. Етіологічні фактори. Передракові захворювання. Статеві-вікові особливості. Клініко-анатомічна класифікація. Форми росту пухлини, гістологічні варіанти. Центральний та периферичний рак легені. Атипові форми. Шляхи метастазування. Поділ на стадії. Клінічні прояви раку легені. Клінічні, рентгенологічні і ендоскопічні синдроми. Діагностика ранніх форм раку легені. Значення флюорографії. Організація скринінгу. Групи підвищеного ризику.

Рентгенологічні та ендоскопічні методи діагностики. Цитологічне дослідження харкотиння. Трансторакальна пункція. Лікування хворих на рак легені (хірургічне, променеве, хіміотерапевтичне). Результати, прогноз. Профілактика раку легені.

Пухлини середостіння і плеври.

Класифікація. Нейрогенні пухлини, кисти середостіння. Клініка і діагностика злоякісної тимомы. Пухлини лімфоретикулярної тканини. Клінічні синдроми пухлин середостіння. Рентгенологічні, інструментальні, морфологічні методи діагностики пухлин середостіння. Лікування. Прогностичні фактори.

Мезотеліома плеври. Клініка, діагностика, лікування.

Пухлини стравоходу.

Епідеміологія. етіологічні фактори. Профілактика раку стравоходу. Форми росту пухлини.

Локалізації. Особливості поширення і метастазування. Стадії. Клінічні прояви. Ускладнення раку стравоходу. Диференціальна діагностика дисфагій. Рентгенологічна і ендоскопічна характеристика. Морфологічна діагностика. Лікування. Види операцій. Комбіноване лікування. Результати. Прогноз.

Пухлини шлунку.

Захворюваність. Значення екзогенних та ендогенних канцерогенів. Передракові захворювання. Дисплазія і рак шлунка. Ранній рак шлунка. Гістологічні варіанти раку шлунка. Макроскопічні форми росту. Локалізації пухлини. Класифікація за стадіями. Клініка раку шлунка. Ускладнення. Диференціальна діагностика між раком і виразкою. Методи діагностики раку шлунка. Фізикальні і лабораторні дослідження. Основні рентгенологічні та ендоскопічні ознаки (прямі і непрямі). Методи скринінгу: анкетування, диспансеризація груп ризику, гемокульт-тест, фіброгастроскопія. Лікування. Види радикальних операцій. Показання. Паліативні і симптоматичні операції. Комбіноване лікування. Результати лікування. Прогноз.

Пухлини товстої кишки.

Епідеміологія. Етіологічні фактори. Роль характеру харчування. Передракові захворювання. Сімейний поліпоз. Методи профілактики раку. Причини занедбаних випадків раку. Форми росту і локалізації пухлини. Гістологічні варіанти раку. Шляхи метастазування. Класифікація за стадіями. Ускладнення. Клінічні форми раку ободової кишки. Симптоматологія раку прямої кишки. Методи діагностики. Роль пальцевого дослідження. Гемокульт-тест як метод скринінгу. Значення колоноскопії, іригоскопії та ректороманоскопії для встановлення діагнозу. Диференціальна діагностика. Лікування радикальне і паліативне. Обсяг хірургічного втручання в залежності від локалізації пухлини. Тактика при obturaційній кишковій непрохідності. Хіміотерапія. Результати лікування.

Пухлини печінки та підшлункової залози.

Епідеміологія раку печінки. Етіопатогенез гепатоцелюлярного і холангіоцелюлярного раку. Форми росту. Первинний і метастатичний рак печінки. Заходи профілактики. Клініка раку печінки. Методи діагностики: радіонуклідні методи, УЗД, комп'ютерна томографія, пункційна біопсія печінки, лапароскопія, реакція Абелева-Татарінова. Принципи лікування.

Рак підшлункової залози. Захворюваність. Етіологічні фактори. Профілактичні заходи. Локалізація, макроскопічні форми, гістологічна будова, метастазування. Симптоматика раку підшлункової залози. Клінічні ознаки в залежності від локалізації пухлини. Діагностика. Диференційна діагностика жовтяниць. Принципи хірургічного лікування раку підшлункової залози. Результати.

Пухлини кісток і м'яких тканин.

Саркоми кісток. Класифікація. Остеогенна саркома. Саркома Юінга. Ретикулота хондросаркоми. Особливості клінічної та рентгенологічної діагностики. Показання до

оперативного та хіміопроменевого лікування.

Саркоми м'яких тканин. Класифікація. Гістологічні типи. Діагностика. Лікування первинної пухлини та рецидивів. Прогноз.

Пухлини сечостатевої системи.

Рак нирки. Епідеміологія. Класифікація пухлин нирок. Етіологія. Патологічна анатомія. Класифікація за стадіями. Симптоматологія пухлин нирок. Основні методи діагностики. Лікування.

Пухлини сечового міхура. Доброякісні пухлини: папілома, фіброма, лейоміома – клініка, діагностика, лікування. Роль хімічних канцерогенів у виникненні раку сечового міхура. Гістологічні типи раку. Класифікація за стадіями. Клінічні прояви. Характеристика гематурії. Роль цистоскопії у діагностиці пухлин сечового міхура. Методи лікування.

Пухлини яєчка. Епідеміологія, можливі етіологічні фактори. Морфологія пухлин яєчка. Особливості лімфогенного метастазування. Клініка, методи діагностики, лікування.

Пухлини переміхурової залози. Епідеміологія. Етіологічні фактори: роль андрогенів у виникненні раку. Морфологічні типи раку простати. Класифікація за стадіями. Клініка. Особливості метастазування. Методи діагностики. Роль пальцевого обстеження прямої кишки у діагностиці раку простати. Основні принципи лікування.

Пухлини зовнішніх статевих органів. Рак статевого члена: етіологія, клінічні прояви, діагностика, лікування. Рак вульви: передракові захворювання, клініка, діагностика, лікування.

Пухлини шийки і тіла матки.

Захворюваність. Причини занедбаних випадків. Етіологія. Стадійність. Рак *in situ*. Інвазивні та неінвазивні форми раку шийки матки. Методи діагностики. Групи ризику. Особливості лікування. Види операцій. Комбіноване лікування. Результати.

Пухлини яєчників. Хоріонепітеліома.

Рак яєчників. Захворюваність. Етіологічні фактори. Причини занедбаних випадків. Групи ризику. Класифікація за стадіями. Морфологічна класифікація. Клініка. Методи діагностики. Особливості лікування. Ад'ювантна поліхіміотерапія. Прогноз. Результати лікування.

Хоріонепітеліома. Епідеміологія. Фактори ризику. Клінічні прояви. Методи діагностики. Роль радіоімунних методів в діагностиці хоріонепітеліоми. Лікувальна тактика. Показання до хірургічного лікування. Прогноз.

Пухлини дитячого віку.

Захворюваність. Роль спадковості у виникненні пухлин у дітей. Роль генетичних консультацій у пренатальному розпізнаванні пухлин. Клініка, діагностика, лікування і прогноз при найбільш поширених злоякісних пухлинах дитячого віку (лейкоз, пухлини головного мозку, нейробластома, злоякісні лімфоми, пухлина Вільмса, пухлина Юінга, ретинобластома, герміногенні пухлини).

Гостра променева хвороба людини. Етіологія, патогенез, клініка, діагностика, лікування, профілактика. Особливості перебігу гострої променевої хвороби при інкорпорації радіонуклідів. Принципи медичного сортування потерпілих та надання невідкладної допомоги

Хронічна променева хвороба. Етіологічні фактори, патогенез, клініка, діагностика, лікування, профілактика, реабілітація

Місцеві променеві реакції та пошкодження. Етіологічні фактори, патогенез, клініка, діагностика, лікування, профілактика, реабілітація.

Клінічна частина заняття передбачає:

- ведення студентами амбулаторного прийому з лікарем-асистентом;
- курація 2-3 хворих в стаціонарі;
- збір анамнестичних даних і обстеження хворих, оцінка скарг, перебігу хвороби;
- методи об'єктивного обстеження онкохворого;
- використання спеціальних методів діагностики і взяття матеріалу для морфологічного дослідження;
- асистенція в оглядовому, ендоскопічному і рентгенологічному кабінетах, в перев'язувальній;
- спостереження за основними етапами хірургічних втручань в операційній.

4. ТЕМАТИЧНІ ПЛАНИ

Тематичний план лекцій

№з/п	Тема лекції	Кількість годин
1	Рак шкіри. Меланома. Пухлини голови та шиї.	1
2	Рак молочної залози. Рак шийки і тіла матки. Рак яєчників.	1
3	Пухлини легені. Лімфоми.	1
4	Рак стравоходу і шлунка.	1
5	Колоректальний рак. Рак печінки.	1
6	Пухлини нирки, сечового міхура і передміхурової залози.	1
7	Фізичні, технологічні та організаційні основи радіаційної медицини	1
8	Пухлини дитячого віку	1
9	Гострі променеві пошкодження	1
10	Санітарно-гігієнічні, екологічні та соціальні наслідки радіаційних та ядерних аварій. Протирадіаційний та соціальний захист населення що перебуває у сфері дії іонізуючих випромінювань	1
Всього		10

Тематичний план практичних занять

№ з/п	Тема заняття	Кількість годин
1	Пухлини шкіри.	3
2	Пухлини голови і шиї.	3
3	Пухлини молочної залози.	3
4	Лімфогранульоматоз. Неходжкінські лімфоми.	3
5	Пухлини легені.	3
	Пухлини середостіння.	
6	Пухлини стравоходу.	3
	Пухлини шлунка.	
7	Пухлини печінки та підшлункової залози.	4
	Пухлини товстої кишки.	
8	Пухлини нирки та сечостатевої системи.	3
9	Рак шийки і тіла матки. Рак яєчників.	3
10	Фізичні, технологічні та організаційні основи радіаційної медицини. Основи радіаційної безпеки. Організація роботи та оснащення лабораторії радіологічного відділення для проведення радіометричних та дозиметричних досліджень. Дозиметрія іонізуючих випромінювань.	3
11	Гостра променева хвороба. Хронічна променева хвороба. Місцеві променеві реакції та пошкодження. Віддалені наслідки радіаційних аварій.	3
Диф.залик		4
Всього		38

Тематичний план самостійної позааудиторної роботи (СРС)

№ з/п	Тема	Кількість годин
-------	------	-----------------

1	Принципи класифікації пухлин за системою TNM. Методи діагностики пухлин.	4
2	Принципи лікування та диспансерного нагляду за онкологічними хворими.	4
3	Цитостатичні препарати. Класифікація. Механізм дії. Принципи поліхіміотерапії.	4
4	Гормональна терапія злоякісних пухлин. Основні принципи.	4
5	Трудова, соціальна і медична реабілітація онкологічних хворих.	4
6	Пухлини головного мозку.	4
7	Передракові захворювання молочної залози.	4
8	Пухлини зовнішніх статевих органів. Пухлини яєчка. Пухлини передміхурової залози.	4
9	Пухлини дитячого віку.	3
10	Саркоми кісток. Саркоми м'яких тканин.	3
11	Диспансеризація персоналу ядерних об'єктів, та населення що піддається дії іонізуючого випромінення. Державний реєстр України осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Психологічні наслідки радіаційних аварій.	4
Всього		42

5. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальні завдання є однією з форм організації навчання, яке має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти одержують в процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання виконуються студентами самостійно під керівництвом викладача.

До індивідуальних завдань відносяться: написання рефератів і створення мультимедійних презентацій з доповідями на засіданнях наукового студентського гуртка кафедри, участь в науково-дослідницькій роботі кафедри, участь в написанні тез та статей доповіді на студентських наукових конференціях.

Перелік завдань для індивідуальної роботи студента: захист індивідуального дослідницького проекту; участь у роботі студентського наукового гуртка та виступи на наукових форумах; участь у студентській олімпіаді з дисципліни; підбір відео та аудіо матеріалів із розділів навчальної дисципліни; підбір матеріалів і створення презентації з відповідної теми або розділу дисципліни.

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

За джерелами знань використовують методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж; наочні – демонстрація, ілюстрація; практичні – практична робота, вирішення задачі. За характером логіки пізнання використовуються методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний. За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, пошуковий, дослідницький.

1. Словесні методи: лекція, інтерактивна лекція, бесіда;
2. Наочні методи: ілюстрація, демонстрація, демонстрація біля ліжка хворого;
3. Практичні методи: виконання практичних робіт та розв'язання ситуаційних завдань для вироблення вмінь та навичок;
4. Самостійна робота студентів з осмислення й засвоєння нового матеріалу
5. Використання контрольно-навчальних комп'ютерних програм
6. Інноваційні методи навчання: Case-based learning (Навчання через аналіз клінічного випадку, ситуації); мозковий штурм; навчальна дискусія; навчальні дебати; рольова гра; навчання в команді (Team-based learning); обмін думками (think-pair-share).

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є: лекції; практичні заняття; самостійна робота студентів.

7. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Поточний контроль здійснюється на основі контролю теоретичних знань, практичних навичок і вмінь.

Формами поточного контролю є: усне опитування (фронтальне, індивідуальне, комбіноване), співбесіда; практична перевірка сформованих професійних умінь (проводиться за результатами виконання практичної роботи наприкінці заняття); тестовий контроль («відкриті» та «закриті» тестові завдання).

Поточний контроль є обов'язковим. Під час оцінювання засвоєння кожної теми з усіх дисциплін навчального плану за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-бальною (традиційною шкалою) з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання з дисципліни. Враховуються всі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Викладач проводить опитування кожного студента у групі на кожному занятті і виставити оцінку в журналі обліку відвідувань та успішності студентів за традиційною шкалою («5», «4», «3», «2»).

При оцінюванні поточної навчальної діяльності студента 20% оцінки становить самостійна робота студента, яка враховує знання теми самостійного заняття і виконання роботи в зошиті.

Заключний (підсумковий) контроль проводиться:

- у формі письмової контрольної роботи, яка включає тестові завдання, теоретичні питання
- контроль практичних навичок (розв'язування клінічних кейсів, оцінка правильності виконання практичних навичок - практично-орієнтований іспит.

Відповідно до специфіки фахової підготовки перевага надається тестовому та практично орієнтованому контролю.

8. ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

Підсумковий контроль з дисципліни здійснюється на основі контролю теоретичних знань, практичних навичок і вмінь.

Диференційний залік – це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни.

9. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ

Максимальна кількість балів за дисципліну складає 200 балів. Співвідношення між результатами оцінювання поточної навчальної діяльності і підсумкового контролю знань – 60 % та 40 %.

Вивчення дисципліни закінчується підсумковим контролем у вигляді диференційного заліку.

До диф.заліку допускаються лише ті студенти, які не мають академічної заборгованості (відпрацьовані всі пропущені заняття) і їх середній бал за поточну навчальну діяльність із навчальної дисципліни становить не менше оцінки «3».

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену становить 120 балів і визначається як сума середнього арифметичного всіх оцінок отриманих в семестрі.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену становить 72 бали. Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність (за 120-бальною шкалою) в табл. 1.

Таблиця 1.

Перерахунок середньої оцінки за поточну успішність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом

4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала	4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120	4.29	103	3.58	86
4.96	119	4.25	102	3.54	85
4.92	118	4.21	101	3.50	84

4.87	117	4.17	100	3.46	83
4.83	116	4.12	99	3.42	82
4.79	115	4.08	98	3.37	81
4.75	114	4.04	97	3.33	80
4.71	113	4.00	96	3.29	79
4.67	112	3.96	95	3.25	78
4.62	111	3.92	94	3.21	77
4.58	110	3.87	93	3.17	76
4.54	109	3.83	92	3.12	75
4.50	108	3.79	91	3.08	74
4.46	107	3.75	90	3.04	73
4.42	106	3.71	89	3	72
4.37	105	3.67	88	Менше 3	Недостатньо
4.33	104	3.62	87		

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент при складанні екзамену становить 80 (мінімальна кількість - не менше 50).

Оцінка з дисципліни визначається комплексно, як сума балів за поточну навчальну діяльність та балів за екзамен.

Із виділених 120 балів за поточну навчальну діяльність на оцінювання індивідуальної самостійної роботи здобувачів вищої освіти, згідно з робочою навчальною програмою, виділяється додатково від 4 до 12 балів. Заохочувальні бали додаються до підсумкової оцінки з дисципліни в кінці її вивчення.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму конвертуються у національну шкалу та систему ЄКТС (табл. 2).

Таблиця 2

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЄКТС	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, дифзаліку	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
160-179	B	добре	
150-159	C	задовільно	
130-149	D		
120-129	E		
50-119	FX	незадовільно з можливістю перескладання	не зараховано з можливістю перескладання
0-49	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

10. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

1. Робоча навчальна програма дисципліни;
2. Плани лекцій, практичних занять та самостійної роботи студентів;
3. Тези лекцій з дисципліни;
4. Методичні вказівки до практичних занять для студентів;
5. Методичні матеріали, що забезпечують самостійну роботу студентів;
6. Тестові та контрольні завдання до практичних занять;
7. Перелік питань до екзамену.

11. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ЗАЛІКУ

1. Клінічні групи диспансерного спостереження.
2. Облікова онкологічна документація.
3. Принципи класифікації пухлин за стадіями.
4. Профілактика злоякісних пухлин.
5. Скринінг злоякісних пухлин.
6. Рівні діагностики злоякісних пухлин.
7. Принципи радіонуклідної діагностики злоякісних пухлин.
8. Рентгенологічна діагностика злоякісних пухлин.
9. Імунодіагностика раку.
10. Морфологічна діагностика злоякісних пухлин. Види біопсій.
11. Загальні принципи лікування злоякісних пухлин.
12. Принципи хірургічного лікування злоякісних пухлин.
13. Принципи радикальних онкологічних операцій.
14. Основи променевої терапії злоякісних пухлин.
15. Показання, протипоказання і ускладнення променевої терапії.
16. Класифікація цитостатичних препаратів.
17. Показання, протипоказання і ускладнення хіміотерапії.
18. Гормональна терапія хворих на злоякісні пухлини.
19. Імунотерапія злоякісних пухлин.
20. Симптоматична терапія онкохворих. Хоспіси.
21. Медична реабілітація онкохворих.
22. Трудова реабілітація онкохворих.
23. Соціальна реабілітація онкохворих.
24. Особливості деонтології в онкології.
25. Епідеміологія злоякісних пухлин шкіри.
26. Етіологія раку шкіри.
27. Облігатні передраки шкіри.
28. Класифікація раку шкіри за стадіями.
29. Діагностика і лікування раку шкіри.
30. Етіологічні фактори при меланомі.
31. Передпухлинні захворювання меланоми, ознаки малігнізації невуса.
32. Морфологічна класифікація меланоми.
33. Класифікація меланоми за стадіями.
34. Класифікація меланоми за Кларком.
35. Клінічні варіанти меланоми.
36. Діагностика меланоми шкіри.
37. Лікування меланоми шкіри.
38. Саркома Капоші.
39. Передракові захворювання і доброякісні пухлини нижньої губи.
40. Патологічна анатомія раку нижньої губи.
41. Діагностика і лікування раку нижньої губи.
42. Передракові захворювання ротової порожнини.
43. Форми росту раку язика.
44. Лікування раку язика.
45. Етіологія раку гортані.
46. Доброякісні пухлини і передракові стани гортані.
47. Клініка раку гортані, її залежність від локалізації пухлини.
48. Діагностика раку гортані.
49. Лікування раку гортані.

50. Доброякісні пухлини щитовидної залози.
51. Етіологічні фактори раку щитовидної залози.
52. Гістологічні класифікація раку щитовидної залози.
53. Класифікація раку щитовидної залози за стадіями.
54. Аберантний рак щитовидної залози.
55. Діагностика раку щитовидної залози.
56. Лікування раку щитовидної залози.
57. Принципи лікування метастатичного ураження лімфовузлів ший.
58. Пухлини головного мозку.
59. Епідеміологія раку молочної залози.
60. Фактори ризику раку молочної залози.
61. Хвороба Мінца. Клініка, діагностика, лікування.
62. Мастопатія. Клініка, діагностика, лікування.
63. Фібroadенома. Клініка, діагностика, лікування.
64. Клінічні форми раку молочної залози.
65. Патогенетичні форми раку молочної залози.
66. Дифузні форми раку молочної залози. Клініка, лікування.
67. Діагностика раку молочної залози.
68. Хіміотерапія раку молочної залози.
69. Хірургічне лікування раку молочної залози.
70. Променева терапія раку молочної залози.
71. Принципи гормональної терапії раку молочної залози.
72. Класифікація пухлин середостіння.
73. Первинні пухлини середостіння.
74. Пухлини вилочкової залози.
75. Клінічні синдроми пухлин середостіння.
76. Діагностика пухлин середостіння.
77. Лікування пухлин середостіння.
78. Епідеміологія раку легень.
79. Клініко-рентгенологічні форми раку легень.
80. Діагностика раку легень.
81. Клінічні синдроми раку легень.
82. Рентгенологічна симптоматика раку легень.
83. Хірургічне лікування раку легень.
84. Принципи променевої терапії раку легень.
85. Хіміотерапія раку легень.
86. Атипові форми раку легень. Клініка, діагностика, лікування.
87. Рак Пенкоста. Клініка, діагностика, лікування.
88. Профілактика раку легень.
89. Пухлини плеври.
90. Доброякісні пухлини і передракові захворювання стравоходу.
90. Епідеміологія раку стравоходу.
91. Етіологічні фактори при раку стравоходу.
92. Патологічна анатомія раку стравоходу (гістологічні варіанти ,форми росту, шляхи метастазування).
93. Клінічні прояви раку стравоходу. Види і ступені дисфагій, їх диференціальна діагностика.
94. Ускладнення раку стравоходу.
95. Діагностика раку стравоходу.

96. Рентгенологічна симптоматика раку стравоходу.
97. Хірургічне лікування раку стравоходу.
98. Променева терапія раку стравоходу.
99. Передракові захворювання шлунка.
100. Групи підвищеного ризику на рак шлунка.
101. Гістологічні варіанти раку шлунка.
102. Шляхи лімфовідтоку від шлунка.
103. Ранній рак шлунка.
104. Клініка раку шлунка, її залежність від локалізації пухлини.
105. Ускладнення раку шлунка.
106. Характерні віддалені метастази раку шлунка.
107. Хірургічне лікування раку шлунка. Фактори, які впливають на вибір методу операції.
108. Хіміотерапія раку шлунка.
109. Симптоматичне лікування раку шлунка.
110. Етіологічні фактори раку печінки.
111. Патанатомія раку печінки (гістологічні варіанти, макроскопічні форми росту).
112. Клінічні прояви раку печінки.
113. Діагностика раку печінки.
114. Рентгенологічна діагностика раку печінки.
115. Лікування раку печінки.
116. Етіологічні фактори раку підшлункової залози.
117. Клінічні прояви раку підшлункової залози, їх залежність від локалізації пухлини.
118. Варіанти клінічного перебігу раку підшлункової залози.
119. Радіонуклідна діагностика раку печінки і підшлункової залози
120. Імунодіагностика раку печінки і підшлункової залози.
121. Лікування раку підшлункової залози.
122. Епідеміологія раку товстої кишки.
123. Етіологічні фактори при раку товстої кишки.
124. Передракові захворювання товстої кишки, поліпи.
125. Особливості венозного і лімфатичного відтоку від прямої кишки, його значення при раку.
126. Клінічні форми раку ободової кишки.
127. Клінічні синдроми раку прямої кишки, їх залежність від локалізації пухлини.
128. Ускладнення раку товстої кишки.
129. Діагностика раку товстої кишки.
130. Хірургічне лікування раку ободової кишки.
131. Хірургічне лікування раку прямої кишки.
132. Етіологічні фактори злоякісних пухлин кісток.
133. Міжнародна гістологічна класифікація первинних пухлин кісток.
134. Клінічні прояви злоякісних пухлин кісток.
135. Діагностика злоякісних пухлин кісток.
136. Рентгенологічні симптоми злоякісних пухлин кісток.
137. Остеогенна саркома.
138. Юстакортикальна саркома.
139. Саркома Юінга.
140. Хондросаркома.
141. Ретикулосаркома.
142. Основні принципи лікування пухлин кісток.

143. Клініка пухлин м'яких тканин.
144. Діагностика пухлин м'яких тканин.
145. Лікування сарком м'яких тканин.
146. Морфологія лімфогранульоматозу.
147. Класифікація злоякісних лімфом за стадіями.
148. Гістологічна класифікація лімфогранульоматозу і лімфосаркоми.
149. Клінічні прояви злоякісних лімфом.
150. Клінічна характеристика лімфаденопатії при лімфогранульоматозі і лімфосаркомі.
151. Діагностика лімфом.
152. Поняття про біологічну активність процесу при лімфогранульоматозі.
153. Методи діагностики ступеня поширення лімфом і лейкоїзації процесу.
154. Лікування злоякісних лімфом.
155. Прогностичні фактори при лімфогранулематозі і лімфосаркомі.
156. Доброякісні пухлини сечового міхура, їх лікування.
157. Етіологія раку сечового міхура.
158. Гістологічні варіанти раку сечового міхура.
159. Клініка раку сечового міхура.
160. Діагностика раку сечового міхура.
161. Лікування раку сечового міхура.
162. Доброякісні пухлини нирки.
163. Етіологічні фактори раку нирки.
164. Клініка раку нирки.
165. Діагностики раку нирки.
166. Лікування раку нирки.
167. Нефробластома.
168. Етіологічні фактори при раку шийки матки.
169. Фонові процеси при раку шийки матки.
170. Патологічна анатомія раку шийки матки (форми росту, особливості метастазування).
171. Гістологічна класифікація раку шийки і тіла матки.
172. Клінічні прояви раку шийки матки.
173. Діагностика раку шийки матки.
174. Цитологічне дослідження шийки матки (значення, правила забору, класи мазків).
175. Кольпоскопія (суть, значення для діагностики, види кольпоскопій, класифікація кольпоскопічних картин).
176. Внутрішньоепітеліальний і мікроінвазивний рак шийки матки, діагностика, лікування.
177. Променева лікування раку шийки матки.
178. Хірургічне лікування раку шийки матки.
179. Профілактика раку шийки матки.
180. Етіологія і фактори ризику раку тіла матки.
181. Передракові захворювання тіла матки.
182. Клінічні прояви раку тіла матки.
183. Лікування раку тіла матки.
184. Відновне лікування хворих на рак тіла матки.
185. Етіологія раку яєчників.
186. Особливості метастазування раку яєчників.
187. Імунодіагностика раку яєчників.
188. Лікування раку яєчників.
189. Передракові захворювання вульви.

190. Ускладнення раку простати.
191. Особливості метастазування раку передміхурової залози.
192. Лікування раку простати.
193. Злоякісні пухлини яєчка.
194. Трофобластична хвороба.
195. Епідеміологія пухлин дитячого віку.
196. Клінічні та біологічні критерії діагностики ГПХ.
197. Патогенез ГПХ.
198. Загальна та клінічна класифікація радіаційних уражень.
199. Клінічні ознаки періоду первинної реакції ГПХ.
200. Клінічні ознаки латентного періоду ГПХ.
201. Клінічні ознаки періоду розпалу захворювання.
202. Лікування ГПХ в залежності від періоду захворювання і досвід лікування потерпілих при аваріях на ЧАЕС.
203. Принципи медичної та психосоціальної реабілітації осіб, які перенесли ГПХ.

12. ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова:

1. Онкологія: підручник / Ю.В. Думанський, А.І. Шевченко, І.Й. Галайчук та ін.; за ред. Г.В. Бондаря, А.І. Шевченка, І.Й. Галайчука. – 2-е вид., переробл. та допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2019. – 520 с.
2. Essentials of Clinical Radiation Oncology, edited by Matthew C. Ward, Rahul D. Tendulkar – 2017. – 450 p.
3. Галайчук І.Й. Клінічна онкологія. Частина I: Посібник. – Тернопіль: Укрмедкнига, 2003. – 276 с.
4. Онкологія: Підручник. – 3-тє видання, перероб. і доп./Б.Т. Білинський, Н.А. Володько, А.І. Гнатишак, О.О. Галай та ін.; за ред. проф. Б.Т. Білинського. –К.: Здоров'я, 2004. – 528 с.
5. Щепотін І.Б., Ганул В.Л., Кліменко І.О. та ін. Онкологія. – К.: Книга плюс, 2006. – 496 с. Радіаційна медицина: Підручник для мед. ВНЗ III-IV рів. акред. Затверджено МОН За ред. М.І. Пилипенка. – К., 2013. – 232 с.

Допоміжна:

1. Вибрані лекції з клінічної онкології: Навч. посіб./ Бондар Г.В., Думанський Ю.В., Антіпова С.В., Попович О.Ю. та ін. – Луганськ: ВАТ «Луганська обласна друкарня», 2009. – 560 с.
2. Довідник онколога. Випуск третій. Упорядник Я.В. Шпарик. – Львів: "Галицька видавнича спілка", 2002. – 136 с.
3. Клінічна онкологія: Посібник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації та лікарів-інтернів / Б.А. Болух, В.В. Петрушенко, А.А. Ткач та ін.; за ред. док.мед. наук, проф. Б.А. Болуха. – Вінниця: ДП «ДКФ», 2012. – 704 с.
4. Комбіноване лікування хворих на рак ободової кишки: Монографія / С.О. Шалімов, О.І. Євтушенко, Д.В. М'ясоєдов, В.В. Приймак. – К.: Четверта хвиля, 2006. – 168 с.
5. Онкологічна проктологія. Навчальний посібник / О.І. Євтушенко. – К.: Віст- ка, 2012. – 392 с.
6. Рак товстої кишки (ілюстрований навчальний посібник): посібник / І.Й. Галайчук, М.І. Домбрович, Т.Ю. Угляр. – Тернопіль: ТДМУ, 2018. – 40 с.
7. 20 років Чорнобильської катастрофи. Погляд у майбутнє. Національна доповідь України. - К.: "Атіка", 2006. – 224 с.
8. Гриневич Ю.А., Демина Є.А. Иммуные и цитогенетические эффекты плотно- и редкоизирующих излучений. – К.: Здоров'я, 2006. – 200 с.
9. Норми радіаційної безпеки України. Доповнення: Радіаційний захист від джерел потенційного опромінення (НРБУ-97/Д-2000). Київ, 2000. – 80 с.